

Sincap Bademleri

Yazan
Hazel Bilgen

Resimleyen
Reha Barış

Sincaplar her yıl bademler olgunlaştığında
bu bahçeye gelirdi.
Bu badem ağacını çok uzun yıllar önce
büyük büyük büyük büyük anneleri dikmişti.
Her sincap en uygun zamanda en uygun yere gider,
topladığı bademleri toprağa gömerdi.
Ege bahçedeki kocaman badem ağacını
kimin diktiğini anlamıştı.

Bu yayının içeriği yalnızca yazarların sorumluluğunda olup hiçbir şekilde
UNICEF'in görüşlerini ve politikalarını yansıtmamaktadır.

Sincap Bademleri

Yazan
Hazel Bilgen

Resimleyen
Reha Barış

Ege yaz tatilinde ninesiyle dedesinin yanına köye gelmişti.
O gün akşama kadar onlara bahçe işlerinde yardım edecekti.
Akşam yemeği için domates ve fasulye toplayacaklardı.
Çitleri kontrol edecekler, bahçeyi sulayacaklardı.

Beraber bahçede dolaşırken bir sürü ağacın yanından geçtiler.
Ege ağaçların çoğunu bilirdi ama birini tanıyamamıştı.
Bu ağaç dikkatini çekmişti çünkü yaprakları kıpır kıpır sallanıyordu.
Ege daha iyi görebilmek için ağaca doğru yöneldi.
“Nine bu ağacı sen mi diktin?” diye sordu.

Ninesi Ege'yi yavaşça oradan uzaklaştırdı.

"Rahatsız etmeyelim oğlum, işleri var!" dedi.

Ege, "Nine, ne oluyor orada?" diye sordu.

"Badem topluyorlar Ege" dedi ninesi.

Ege, "Badem mi, kim topluyor?" diye sordu.

"Sen hiç badem toplayan sincapları görmedin demek!"

Ege, "Hayatımda duymadım nine!" dedi şaşkınlıkla.

Ninesi badem ağacını işaret ederek,

"Öyleyse bugün çok şanslı günündesin oğlum!" dedi.

Ninesi Ege'ye sincapların hikâyesini anlatırken,
ağaçtaki sincaplar bademleri ağızlarına tıktırıyor.
Ağızları dolduğunda hızla ağaçtan inip
aşağıdaki sincaplardan biriyle yer değişiyorlardı.

Ege'nin ninesi yeniden ağacı göstererek,
"Şu sincapları görüyor musun Ege?
Bak aşağıdakiler yere düşenleri topluyor,
diğerleri ağaçtakileri..." dedi.
Ağacın yaprakları kıpırdanıyor,
ara ara yere birkaç tane badem düşüyordu.
Yerdeki sincaplar koşup buldukları bademleri
hemen ağızlarına atıyorlardı.

Ninesi, "Bak yanakları ne kadar da şişmiş.
Birazdan işlerini bitirip yola çıkarlar" dedi.
"Nine bu kadicik badem onları doyurmaz ki!
Biz de toplayalım" dedi Ege heyecanla.
Ninesi, "Bademleri yemek için toplamıyorlar oğlum" dedi.
"Bademleri büyüyüp ağaç olacakları yerlere dkecekler."

Sincaplar her yıl bademler olgunlaştığında
bu bahçeye gelirdi.

Bu badem ağacını çok uzun yıllar önce
büyük büyük büyük büyük anneleri dikmişti.
Her sincap en uygun zamanda en uygun yere gider,
topladığı bademleri toprağa gömerdi.
Ege bahçedeki kocaman badem ağacını
kimin diktiğini anlamıştı.

Ege, "Nine, annemin biriktirdiği kayısı çekirdeklerini de biz diksek olur mu?" diye sordu.

O da memnuniyetle, "Olur tabii, çok da güzel olur" dedi.

Sincaplar Ege'yi ve ninesini görmüştü.

Ege farkına varmadı ama ninesiyle sincaplar uzaktan selamlaştılar.

Sonra ormana yöneldiler ve hızla gözden kayboldular.

